

Καταστατικό του Διεθνούς Δικαστηρίου της 26ης Ιουνίου 1945*

Άρθρο 1. - Το Διεθνές Δικαστήριο, που ιδρύθηκε με το Χάρτη των Ηνωμένων Εθνών ως το κύριο δικαστικό όργανο των Ηνωμένων Εθνών, θα συγκροτηθεί και θα λειτουργεί σύμφωνα με τις διατάξεις αυτού του Καταστατικού.

Κεφάλαιο 1 : Οργάνωση του Δικαστηρίου

Άρθρο 2.- Το Δικαστήριο θα είναι ένα σώμα ανεξάρτητων δικαστών που θα εκλέγονται, χωρίς να λαμβάνεται υπόψη η εθνικότητά τους, μεταξύ προσώπων με υψηλότατο ηθικό κύρος, που θα συγκεντρώνουν τα προσόντα που απαιτούνται στη χώρα του καθενός για να ασκήσουν τα ανώτατα δικαστικά λειτουργήματα ή θα είναι νομομαθείς με αναγνωρισμένη αρμοδιότητα στο διεθνές δίκαιο.

Άρθρο 3.- 1. Το Δικαστήριο θα αποτελείται από δεκαπέντε μέλη, διαφορετικής εθνικότητας το καθένα.

2. Προκειμένου να γίνει μέλος του Δικαστηρίου ένα πρόσωπο το οποίο θα μπορούσε να θεωρηθεί ότι είναι υπήκοος περισσότερων από ένα κρατών, θα θεωρηθεί ότι είναι υπήκοος του κράτους στο οποίο κανονικά ασκεί τα αστικά και πολιτικά του δικαιώματα.

Άρθρο 4. - 1. Τα μέλη του Δικαστηρίου θα τα εκλέγουν η Γενική Συνέλευση και το Συμβούλιο Ασφαλείας, από έναν κατάλογο προσώπων που θα υποδεικνύονται από τις εθνικές ομάδες του Μόνιμου Διαιτητικού Δικαστηρίου, σύμφωνα με τις παρακάτω διατάξεις.

2. Στην περίπτωση των μελών των Ηνωμένων Εθνών που δεν αντιπροσωπεύονται στο Μόνιμο Διαιτητικό Δικαστήριο, οι υποψήφιοι θα υποδεικνύονται από εθνικές ομάδες, που θα ορίζονται γι' αυτόν το σκοπό από τις κυβερνήσεις τους με τους ίδιους όρους που προβλέπονται για τα μέλη του Μόνιμου Διαιτητικού Δικαστηρίου στο άρθρο 44 της Συνθήκης της Χάγης, του 1907, για την ειρηνική διευθέτηση των διεθνών διαφορών.

3. Οι όροι με τους οποίους ένα κράτος, που υπογράφει το Καταστατικό αυτό αλλά δεν είναι μέλος των Ηνωμένων Εθνών, θα μπορεί να μετέχει στην εκλογή των μελών του Δικαστηρίου θα ορίζονται, εφόσον δεν υπάρχει ειδική συμφωνία, από τη Γενική Συνέλευση, με πρόταση του Συμβουλίου Ασφαλείας.

Άρθρο 5.- 1. Τρεις μήνες τουλάχιστο πριν από την ημερομηνία της εκλογής, ο Γενικός Γραμματέας των Ηνωμένων Εθνών θα απευθύνει γραπτή πρόσκληση προς τα μέλη του Μόνιμου Διαιτητικού Δικαστηρίου που ανήκουν στα κράτη που θα έχουν υπογράψει αυτό το Καταστατικό και στα μέλη των εθνικών ομάδων που θα έχουν οριστεί σύμφωνα με το άρθρο 4, παράγραφος 2, ζητώντας τους να προχωρήσουν, μέσα σε ορισμένο χρονικό διάστημα και κατά εθνικές ομάδες, στην υπόδειξη προσώπων που θα είναι σε θέση να αναλάβουν τα καθήκοντα μέλους του Δικαστηρίου.

* Το Καταστατικό του Διεθνούς Δικαστηρίου υπογράφηκε στις 26.6.1945 στον Άγιο Φραγκίσκο με την ολοκλήρωση της Διάσκεψης των Ηνωμένων Εθνών για την ίδρυση του Οργανισμού. Άρχισε να ισχύει στις 24.10.1945. Αποτελεί αναπόσπαστο μέρος του Καταστατικού Χάρτη των Ηνωμένων Εθνών.

Τη μετάφραση τη φιλοπόνησε η επιστημονική συνεργάτρια του Ινστιτούτου Νεοελληνικών Σπουδών (Ιδρυματос Μανόλη Τριανταφυλλίδη) κ. Μαρία Βερτσώνη – Κοκόλη και την επόπτευσε ο αντιπρόεδρος του Διοικητικού Συμβουλίου του Ινστιτούτου, καθηγητής της Σχολής Νομικών και Οικονομικών Επιστημών του Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης, κ. Νικόλαος Παπαντωνίου. Τα πνευματικά δικαιώματα της μετάφρασης ανήκουν στο Ινστιτούτο Νεοελληνικών Σπουδών (Ιδρυμα Μανόλη Τριανταφυλλίδη) του Αριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης.

Εκδόθηκε από το Τμήμα Πληροφοριών των Ηνωμένων Εθνών στην Αθήνα σε ειδική έκδοση με την απόδοση του Χάρτη των Ηνωμένων Εθνών στη δημοτική και εκτυπώθηκε στο Εθνικό Τυπογραφείο.

2. Καμιά ομάδα δεν μπορεί να υποδείξει περισσότερα από τέσσερα πρόσωπα, από τα οποία δύο το πολύ θα είναι της ίδιας με αυτήν εθνικότητας. Σε καμία περίπτωση ο αριθμός των υποψηφίων που υποδεικνύονται από μια ομάδα δεν μπορεί να είναι μεγαλύτερος από το διπλάσιο του αριθμού των εδρών που πρόκειται να πληρωθούν.

Άρθρο 6.- Γίνεται σύσταση στις εθνικές ομάδες, πριν κάνουν αυτές τις υποδείξεις προσώπων, να συμβουλευούνται το ανώτατο δικαστήριο της χώρας τους, τις νομικές της σχολές και τα εθνικά τμήματα διεθνών ακαδημιών που επιδίδονται στη μελέτη του δικαίου.

Άρθρο 7.- 1. Ο Γενικός Γραμματέας θα καταρτίζει αλφαβητικό κατάλογο όλων των προσώπων που θα έχουν υποδειχτεί με αυτή τη διαδικασία. Αυτά τα πρόσωπα θα είναι τα μόνα εκλέξιμα, εκτός από την περίπτωση που προβλέπεται από το άρθρο 12, παράγραφος 2.

2. Ο Γενικός Γραμματέας θα υποβάλλει αυτόν τον κατάλογο στη Γενική Συνέλευση και στο Συμβούλιο Ασφαλείας.

Άρθρο 8.- Η Γενική Συνέλευση και το Συμβούλιο Ασφαλείας θα προχωρούν, ανεξάρτητα το ένα από το άλλο, στην εκλογή των μελών του Δικαστηρίου.

Άρθρο 9.- Σε κάθε εκλογή οι εκλέκτορες θα έχουν υπόψη τους όχι μόνο ότι τα πρόσωπα που πρόκειται να εκλεγούν πρέπει, ως άτομα, να συγκεντρώνουν τα απαιτούμενα προσόντα, αλλά επίσης ότι πρέπει να εξασφαλίζουν στο σώμα, ως σύνολο, την αντιπροσώπευση των σπουδαιότερων μορφών πολιτισμού και των κυριότερων νομικών συστημάτων του κόσμου.

Άρθρο 10.- 1. Θα θεωρούνται εκλεγμένοι οι υποψήφιοι που ψηφίζονται με απόλυτη πλειοψηφία στη Γενική Συνέλευση και στο Συμβούλιο Ασφαλείας.

2. Δε θα γίνεται καμιά διάκριση ανάμεσα στις ψήφους των μόνιμων και των μη μόνιμων μελών του Συμβουλίου Ασφαλείας, όταν πρόκειται για την εκλογή δικαστών ή για τον ορισμό των μελών της επιτροπής για την οποία γίνεται λόγος στη συνέχεια, στο άρθρο 12.

3. Σε περίπτωση που περισσότεροι από ένας υπήκοοι του ίδιου κράτους ψηφίζονται με απόλυτη πλειοψηφία τόσο από τη Γενική Συνέλευση όσο και από το Συμβούλιο Ασφαλείας, θα θεωρείται από αυτούς εκλεγμένος μόνο ο μεγαλύτερος στην ηλικία.

Άρθρο 11.- Αν, μετά την πρώτη συνεδρίαση που έγινε για την εκλογή, μία ή περισσότερες έδρες παραμένουν κενές, θα γίνεται δεύτερη και, αν είναι ανάγκη, και τρίτη συνεδρίαση, με την ίδια διαδικασία.

Άρθρο 12.- 1. Αν ύστερα από την τρίτη συνεδρίαση μία ή περισσότερες έδρες μένουν κενές, μπορεί να συγκροτηθεί, οποιαδήποτε στιγμή και ύστερα από αίτηση είτε της Γενικής Συνελεύσεως είτε του Συμβουλίου Ασφαλείας, μια μεικτή επιτροπή από έξι μέλη, τρία ορισμένα από τη Γενική Συνέλευση και τρία από το Συμβούλιο Ασφαλείας, με σκοπό να επιλέξει με απόλυτη πλειοψηφία ένα όνομα για κάθε έδρα που θα μένει ακόμη κενή, και να τα υποβάλει για να εγκριθούν χωριστά από τη Γενική Συνέλευση και από το Συμβούλιο Ασφαλείας.

2. Αν η μεικτή επιτροπή συμφωνήσει ομόφωνα για ένα πρόσωπο που εκπληρώνει τις απαιτούμενες προϋποθέσεις, μπορεί να περιλάβει στον κατάλόγό της το πρόσωπο αυτό, ακόμη και αν δεν υπήρχε στον κατάλογο των προσώπων που υποδεικνύονταν σύμφωνα με το άρθρο 7.

3. Αν η μεικτή επιτροπή πειστεί ότι δε θα κατορθώσει να καταλήξει σε εκλογή, τα μέλη του Δικαστηρίου που θα έχουν ήδη εκλεγεί θα προχωρήσουν, σε προθεσμία που θα οριστεί από το

Συμβούλιο Ασφαλείας, στην πλήρωση των κενών εδρών με επιλογή μεταξύ εκείνων των υποψηφίων που θα έχουν ψηφιστεί είτε από τη Γενική Συνέλευση είτε από το Συμβούλιο Ασφαλείας.

4. Σε περίπτωση ισοψηφίας μεταξύ των δικαστών, επικρατεί η ψήφος του πρεσβύτερου δικαστή.

Άρθρο 13.- 1. Τα μέλη του Δικαστηρίου θα εκλέγονται για εννέα χρόνια και θα μπορούν να επανεκλέγονται με τον όρον, όμως, ότι από τους δικαστές που θα έχουν εκλεγεί στην πρώτη εκλογή, η θητεία των πέντε θα λήξει με τη συμπλήρωση τριών χρόνων, και η θητεία άλλων πέντε θα λήξει με τη συμπλήρωση έξι χρόνων από την εκλογή.

2. Οι δικαστές των οποίων η θητεία θα λήξει στο τέλος των αρχικών περιόδων των τριών και έξι χρόνων που αναφέρονται παραπάνω θα εκλεγούν με κλήρωση που θα κάνει ο Γενικός Γραμματέας, μόλις ολοκληρωθεί η πρώτη εκλογή.

3. Τα μέλη του Δικαστηρίου θα συνεχίζουν να εκτελούν τα καθήκοντά τους ως την αντικατάστασή τους. Αλλά και μετά την αντικατάστασή τους θα τελειώνουν τις υποθέσεις τις οποίες θα έχουν αναλάβει.

4. Σε περίπτωση που ένα μέλος του Δικαστηρίου παραιτείται, η παραίτησή του θα απευθύνεται στον Πρόεδρο του Δικαστηρίου, για να τη διαβιβάσει στο Γενικό Γραμματέα. Αυτή η τελευταία κοινοποίηση θα καθιστά την έδρα κενή.

Άρθρο 14.- Οι κενές έδρες θα συμπληρώνονται με την ίδια μέθοδο που θα έχει ακολουθηθεί στην πρώτη εκλογή, με τον εξής περιορισμό: μέσα σ' ένα μήνα από την ημέρα που η έδρα έμεινε κενή ο Γενικός Γραμματέας θα προχωρεί στην αποστολή των προσκλήσεων που προβλέπονται από το άρθρο 5, και η ημερομηνία της εκλογής θα ορίζεται από το Συμβούλιο Ασφαλείας.

Άρθρο 15.- Μέλος του Δικαστηρίου που θα εκλέγεται για να αντικαταστήσει άλλο μέλος, του οποίου η θητεία δεν θα έχει λήξει, θα μένει στη θέση του ώσπου να λήξει η θητεία του προκατόχου του.

Άρθρο 16.- 1. Κανένα μέλος του Δικαστηρίου δεν μπορεί να ασκεί πολιτικό ή διοικητικό λειτουργήμα ή να επιδιέχεται σε οποιαδήποτε άλλη απασχόληση επαγγελματικού χαρακτήρα.

2. Σε περίπτωση αμφιβολίας αποφασίζει το Δικαστήριο.

Άρθρο 17.- 1. Κανένα μέλος του Δικαστηρίου δεν μπορεί να ενεργεί ως πληρεξούσιος, σύμβουλος ή δικηγόρος σε οποιαδήποτε υπόθεση.

2. Κανένα μέλος του Δικαστηρίου δεν μπορεί να μετέχει στην εκδίκαση μιας υποθέσεως στην οποία είχε πάρει μέρος προηγουμένως ως πληρεξούσιος, σύμβουλος ή δικηγόρος ενός από τους αντιδίκους ή ως μέλος εθνικού ή διεθνούς δικαστηρίου ή εξεταστικής επιτροπής ή με οποιαδήποτε άλλη ιδιότητα.

3. Σε περίπτωση αμφιβολίας αποφασίζει το Δικαστήριο.

Άρθρο 18.- 1. Κανένα μέλος του Δικαστηρίου δεν μπορεί να απολυθεί, εκτός αν, κατά την ομόφωνη γνώμη των άλλων μελών, έχει πάψει να εκπληρώνει τις απαιτούμενες προϋποθέσεις.

2. Ο Γραμματέας του Δικαστηρίου θα ανακοινώνει επίσημα αυτό το γεγονός στο Γενικό Γραμματέα.

3. Αυτή η ανακοίνωση θα καθιστά την έδρα κενή.

Άρθρο 19.- Τα μέλη του Δικαστηρίου κατά την εκτέλεση των καθηκόντων τους θα έχουν δι-

πλωματικά προνόμια και ασυλία.

Άρθρο 20.- Κάθε μέλος του Δικαστηρίου πριν αναλάβει τα καθήκοντά του θα κάνει, σε δημόσια συνεδρίαση, επίσημη δήλωση ότι θα ασκήσει την εξουσία του αμερόληπτα και ευσυνείδητα.

Άρθρο 21. - 1. Το Δικαστήριο θα εκλέγει τον Πρόεδρο και τον Αντιπρόεδρό του για τρία χρόνια. Αυτοί μπορούν να επανεκλεγούν.

2. Το Δικαστήριο θα διορίζει το Γραμματέα του και μπορεί να φροντίσει για το διορισμό άλλων υπαλλήλων, κατά τις ανάγκες του.

Άρθρο 22.- 1. Έδρα του Δικαστηρίου ορίζεται η Χάγη. Αυτό όμως δε θα εμποδίζει το Δικαστήριο να συνεδριάζει και να εκτελεί το έργο του αλλού, όταν το κρίνει επιθυμητό.

2. Ο Πρόεδρος και ο Γραμματέας θα διαμένουν στην έδρα του Δικαστηρίου.

Άρθρο 23.- 1. Το Δικαστήριο θα συνεδριάζει συνεχώς, εκτός από τις δικαστικές διακοπές, που ο χρόνος και η διάρκειά τους θα ορίζονται από το Δικαστήριο.

2. Τα μέλη του Δικαστηρίου δικαιούνται κατά διαστήματα άδεια, που ο χρόνος και η διάρκειά της θα ορίζονται από το Δικαστήριο, το οποίο θα λαβαίνει υπόψη του και την απόσταση ανάμεσα στη Χάγη και στον τόπο κατοικίας κάθε δικαστή.

3. Τα μέλη του Δικαστηρίου θα είναι υποχρεωμένα να βρίσκονται διαρκώς στη διάθεση του Δικαστηρίου, εκτός αν έχουν άδεια ή αν εμποδίζονται να παρίστανται στο Δικαστήριο από αρρώστια ή άλλους σοβαρούς λόγους, που θα εξηγούνται δεόντως στον Πρόεδρο.

Άρθρο 24. - 1. Αν, για κάποιον ειδικό λόγο, ένα μέλος του Δικαστηρίου κρίνει ότι δε θα έπρεπε να πάρει μέρος στην εκδίκαση συγκεκριμένης υπόθεσης, πρέπει να ειδοποιήσει τον Πρόεδρο.

2. Αν ο Πρόεδρος κρίνει ότι για κάποιον ειδικό λόγο ένα από τα μέλη του Δικαστηρίου δε θα έπρεπε να μετέχει σε συγκεκριμένη υπόθεση, πρέπει να ειδοποιήσει σχετικά το μέλος αυτό.

3. Αν σε μια τέτοια περίπτωση το μέλος του Δικαστηρίου και ο Πρόεδρος διαφωνούν, το ζήτημα θα λύνεται με απόφαση του Δικαστηρίου.

Άρθρο 25. - 1. Το Δικαστήριο θα συνεδριάζει σε ολομέλεια, εκτός από τις περιπτώσεις για τις οποίες υπάρχει ρητή διαφορετική πρόβλεψη σε άλλο σημείο αυτού του Καταστατικού.

2. Με τον όρο ότι ο αριθμός των δικαστών που θα είναι διαθέσιμοι για να αποτελέσουν το Δικαστήριο δε θα μειώνεται μ' αυτόν τον τρόπο κάτω από τους έντεκα, ο Κανονισμός του Δικαστηρίου μπορεί να ορίζει ότι επιτρέπεται σε έναν ή περισσότερους δικαστές, κατά τις περιστάσεις και εκ περιτροπής, να απέχουν από τις συνεδριάσεις.

3. Απαρτία εννέα δικαστών θα αρκεί για να συγκροτηθεί το Δικαστήριο.

Άρθρο 26. - 1. Το Δικαστήριο μπορεί από καιρό σε καιρό να συγκροτεί ένα ή περισσότερα τμήματα, που θα αποτελούνται από τρεις ή περισσότερους δικαστές, όπως θα ορίζει το Δικαστήριο, για να εκδικάζουν ειδικές κατηγορίες υποθέσεων, π.χ. εργατικές υποθέσεις και υποθέσεις που αφορούν τις μεταφορές και τις επικοινωνίες.

2. Το Δικαστήριο μπορεί οποιαδήποτε στιγμή να συγκροτήσει ένα τμήμα που θα εκδικάσει μια ειδική υπόθεση. Ο αριθμός των δικαστών που θα αποτελούν ένα τέτοιο τμήμα θα ορίζεται από το Δικαστήριο με τη συναίνεση των διαδίκων.

3. Τα τμήματα που προβλέπονται από το άρθρο αυτό θα εκδικάζουν υποθέσεις και θα εκδίδουν αποφάσεις, αν το ζητούν οι διάδικοι.

Άρθρο 27.- Κάθε απόφαση ενός από τα τμήματα που προβλέπονται από τα άρθρα 26 και 29 θα θεωρείται ότι εκδόθηκε από το Δικαστήριο.

Άρθρο 28.- Τα τμήματα που προβλέπονται από τα άρθρα 26 και 29 μπορούν, με τη συναίνεση των διαδίκων, να συνεδριάζουν και να επιτελούν το έργο τους και αλλού, εκτός από τη Χάγη.

Άρθρο 29.- Προκειμένου να διεκπεραιώνονται γρήγορα οι εργασίες, το Δικαστήριο θα συγκροτεί κάθε χρόνο ένα τμήμα από πέντε δικαστές, οι οποίοι, ύστερα από αίτηση των διαδίκων, θα μπορούν να εκδικάζουν υποθέσεις με συνοπτική διαδικασία. Επιπλέον, δύο δικαστές θα επιλέγονται για να αντικαθιστούν τους δικαστές που θα είναι αδύνατο να παραστούν στις συνεδριάσεις.

Άρθρο 30.- 1. Το Δικαστήριο θα ορίσει τους κανόνες που θα αφορούν τον τρόπο με τον οποίο εκτελεί το έργο του. Ιδιαίτερα θα ορίσει τους κανόνες διαδικασίας.

2. Ο κανονισμός του Δικαστηρίου μπορεί να προβλέπει τη συμμετοχή παρέδρων, χωρίς δικαίωμα ψήφου, στις συνεδριάσεις του Δικαστηρίου και των τμημάτων.

Άρθρο 31.- 1. Δικαστές της ίδιας εθνικότητας με τους διαδίκους θα διατηρούν το δικαίωμα να μετέχουν ως δικαστές στην εκδίκαση της υποθέσεως από το Δικαστήριο.

2. Αν το Δικαστήριο περιλαμβάνει στο δικαστικό σώμα δικαστή της ίδιας εθνικότητας με έναν από τους διαδίκους, κάθε άλλος διάδικος μπορεί να ορίσει ένα πρόσωπο της εκλογής του, το οποίο θα παραστεί στη δίκη με την ιδιότητα του δικαστή. Το πρόσωπο αυτό θα είναι, κατά προτίμηση, ένα από τα πρόσωπα που θα έχουν υποδειχτεί ως υποψήφιοι σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 4 και 5.

3. Αν το Δικαστήριο δεν περιλαμβάνει στο δικαστικό του σώμα δικαστή της ίδιας εθνικότητας με τους διαδίκους, καθένας απ' αυτούς τους διαδίκους μπορεί να προχωρήσει στον ορισμό ενός δικαστή, σύμφωνα με τις διατάξεις της παραγράφου 2 του άρθρου αυτού.

4. Οι διατάξεις του άρθρου αυτού θα εφαρμόζονται στην περίπτωση των άρθρων 26 και 29. Σε τέτοιες περιπτώσεις, ο Πρόεδρος θα παρακαλεί ένα ή, αν χρειάζεται, δύο από τα μέλη του Δικαστηρίου που αποτελούν το τμήμα να δώσουν τη θέση τους σε μέλη του Δικαστηρίου που θα είναι της ίδιας εθνικότητας με τα ενδιαφερόμενα μέρη και, αν δεν υπάρχουν τέτοια μέλη ή εμποδίζονται να παραστούν στο Δικαστήριο, στους δικαστές που θα έχουν οριστεί από τους διαδίκους ειδικά γι' αυτόν το σκοπό.

5. Αν περισσότεροι διάδικοι είναι ομόδικοι σε μια δίκη, αυτοί θα θεωρηθούν σχετικά με την εφαρμογή των προηγούμενων διατάξεων, ως ένας μόνος διάδικος. Σε περίπτωση αμφισβήτησης πάνω σ' αυτό το θέμα, αποφασίζει το Δικαστήριο.

6. Δικαστές που εκλέγονται όπως ορίζεται στις παραγράφους 2, 3 και 4 αυτού του άρθρου πρέπει να εκπληρώνουν τις προϋποθέσεις που απαιτούνται σύμφωνα με τα άρθρα 2, 17 (παράγραφος 2), 20 και 24 του Καταστατικού αυτού. Θα συμμετέχουν στην εκδίκαση υποθέσεων ως απολύτως ίσοι προς τους συναδέλφους των.

Άρθρο 32.- 1. Κάθε μέλος του Δικαστηρίου θα παίρνει ετήσιο μισθό.

2. Ο Πρόεδρος θα παίρνει ένα ειδικό ετήσιο επίδομα.

3. Ο Αντιπρόεδρος θα παίρνει ένα ειδικό επίδομα για κάθε ημέρα που θα εκτελεί χρέη Προ-

έδρου.

4. Οι δικαστές που θα ορίζονται σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 31 και που δε θα είναι μέλη του Δικαστηρίου θα παίρνουν αποζημίωση για κάθε ημέρα που θα εκτελούν το έργο τους.

5. Αυτοί οι μισθοί, τα επιδόματα και οι αποζημιώσεις θα ορίζονται από τη Γενική Συνέλευση. Δε θα μπορούν να μειωθούν κατά τη διάρκεια της θητείας.

6. Ο μισθός του Γραμματέα θα ορίζεται από τη Γενική Συνέλευση, ύστερα από πρόταση του Δικαστηρίου.

7. Κανονισμός που θα καταρτιστεί από τη Γενική Συνέλευση θα θέτει τους όρους με τους οποίους θα δίνονται συντάξεις στα μέλη του Δικαστηρίου και στο Γραμματέα, και τους όρους με τους οποίους θα χορηγούνται τα οδοιπορικά έξοδα στα μέλη του Δικαστηρίου και στο Γραμματέα.

8. Οι παραπάνω μισθοί, τα επιδόματα και οι αποζημιώσεις θα απαλλάσσονται από κάθε φορολογία.

Άρθρο 33. - Τα έξοδα του Δικαστηρίου θα καλύπτονται από τα Ηνωμένα Έθνη, με τρόπο που θα αποφασιστεί από τη Γενική Συνέλευση.

Κεφάλαιο 2: Αρμοδιότητα του Δικαστηρίου

Άρθρο 34. - 1. Μόνο τα κράτη μπορούν να είναι διάδικοι σε υποθέσεις που εκδικάζονται από το Δικαστήριο.

2. Το Δικαστήριο, με τις προϋποθέσεις που θέτει ο Κανονισμός του, θα μπορεί να ζητά από δημόσιους διεθνείς οργανισμούς πληροφορίες σχετικές με τις υποθέσεις που εκδικάζει, και επίσης θα δέχεται τέτοιες πληροφορίες που θα του δίνουν τέτοιοι οργανισμοί με δική τους πρωτοβουλία.

3. Όσες φορές, σε μια υπόθεση που θα εκδικάζεται από το Δικαστήριο, θα αμφισβητείται η ερμηνεία της καταστατικής πράξης ενός δημόσιου διεθνούς οργανισμού ή η ερμηνεία μιας διεθνούς συμβάσεως που θα έχει συναφτεί σύμφωνα με τις διατάξεις αυτής της πράξης, ο Γραμματέας θα ειδοποιεί σχετικά τον ενδιαφερόμενο διεθνή οργανισμό και θα του κοινοποιεί αντίγραφα όλων των εγγράφων της διαδικασίας.

Άρθρο 35. - 1. Στο Δικαστήριο θα μπορούν να προσφεύγουν τα κράτη που έχουν αποδεχτεί αυτό το Καταστατικό.

2. Οι προϋποθέσεις με τις οποίες θα μπορούν να προσφεύγουν στο Δικαστήριο άλλα κράτη θα ορίζονται – με την επιφύλαξη ειδικών διατάξεων που περιέχονται στις ισχύουσες συνθήκες – από το Συμβούλιο Ασφαλείας, αλλά σε καμιά περίπτωση δε θα δημιουργούν για τους διαδίκους ανισότητα απέναντι στο Δικαστήριο.

3. Όταν ένα κράτος που δεν είναι μέλος των Ηνωμένων Εθνών είναι διάδικος σε μια υπόθεση, το Δικαστήριο θα ορίζει το ποσό που αυτός ο διάδικος θα είναι υποχρεωμένος να συνεισφέρει για τα έξοδα του Δικαστηρίου. Αυτή η διάταξη δε θα εφαρμόζεται, αν το κράτος για το οποίο γίνεται λόγος μετέχει στα έξοδα του Δικαστηρίου.

Άρθρο 36. - 1. Στην αρμοδιότητα του Δικαστηρίου περιλαμβάνονται όλες οι υποθέσεις τις οποίες οι διάδικοι υποβάλλουν σ' αυτό και όλα τα ζητήματα τα οποία προβλέπονται ειδικά στο Χάρτη των Ηνωμένων Εθνών ή σε ισχύουσες συνθήκες και συμβάσεις.

2. Τα κράτη που έχουν αποδεχτεί αυτό το Καταστατικό θα μπορούν οποτεδήποτε να δηλώσουν ότι αναγνωρίζουν, χωρίς ειδική σύμβαση, ως υποχρεωτική τη δικαιοδοσία του Δικαστηρίου.

ου, σε σχέση με οποιοδήποτε άλλο κράτος που αναλαμβάνει την ίδια υποχρέωση, για όλες τις νομικές διαφορές που αφορούν:

- α. την ερμηνεία μιας συνθήκης,
 - β. κάθε θέμα διεθνούς δικαίου,
 - γ. την ύπαρξη γεγονότος που, αν διαπιστωνόταν, θα αποτελούσε παραβίαση διεθνούς υποχρέωσης,
 - δ. τη φύση και την έκταση των επανορθώσεων που πρέπει να γίνουν για την παραβίαση μιας διεθνούς υποχρέωσης.
3. Οι δηλώσεις που αναφέρονται παραπάνω μπορούν να γίνουν χωρίς όρους ή με τον όρο της αμοιβαιότητας εκ μέρους μερικών ή ορισμένων κρατών, ή για ορισμένο διάστημα.
4. Οι δηλώσεις αυτές θα καταθέτονται στο Γενικό Γραμματέα των Ηνωμένων Εθνών, που θα διαβιβάζει αντίγραφά τους στα κράτη που θεωρούνται συμβαλλόμενα μέρη του Καταστατικού αυτού και στο Γραμματέα του Δικαστηρίου.
5. Οι δηλώσεις που έγιναν σύμφωνα με το άρθρο 36 του Καταστατικού του Μόνιμου Διεθνούς Δικαστηρίου για ένα χρονικό διάστημα που δεν έχει ακόμη λήξει θα θεωρηθούν, όσον αφορά τις σχέσεις μεταξύ των κρατών που δεσμεύονται από το Καταστατικό αυτό, ως αποδοχή της υποχρεωτικής δικαιοδοσίας του Διεθνούς Δικαστηρίου, για το χρονικό διάστημα που θα μεσολαβήσει ως τη στιγμή που θα πάψουν να ισχύουν, και σύμφωνα με τους όρους των.
6. Σε περίπτωση που θα υπάρχει διαφωνία για το αν το Δικαστήριο έχει αρμοδιότητα, το ζήτημα θα λύνεται με απόφαση του Δικαστηρίου.

Άρθρο 37. - Όσες φορές μια ισχύουσα συνθήκη ή σύμβαση προβλέπει την παραπομπή ενός ζητήματος σε δικαστήριο που θα είχε ιδρυθεί από την Κοινωνία των Εθνών ή στο Διαρκές Δικαστήριο Διεθνούς Δικαιοσύνης, το ζήτημα θα παραπέμπεται στο Διεθνές Δικαστήριο, εφόσον θα πρόκειται για διαφορές μεταξύ κρατών που δεσμεύονται από το Καταστατικό αυτό.

Άρθρο 38.- 1. Το Δικαστήριο, που έργο του έχει να εκδικάζει, σύμφωνα με το διεθνές δίκαιο, τις υποθέσεις που υποβάλλονται σ' αυτό, θα εφαρμόζει:

- α. τις διεθνείς συμβάσεις, γενικές ή ειδικές, που θέτουν κανόνες οι οποίοι αναγνωρίζονται ρητά από τα αντίδικα κράτη,
- β. το διεθνές εθιμικό δίκαιο, ως απόδειξη γενικής πρακτικής, που γίνεται δεκτή ως κανόνας δικαίου,
- γ. τις γενικές αρχές του δικαίου που αναγνωρίζονται από τα πολιτισμένα έθνη,
- δ. με την επιφύλαξη όσων προβλέπουν οι διατάξεις του άρθρου 59, τις δικαστικές αποφάσεις και τα διδάγματα των πιο αναγνωρισμένων δημοσιολόγων των διάφορων εθνών, ως βοηθητικά μέσα για τον καθορισμό των κανόνων δικαίου.

2. Αυτή η διάταξη δε θα θίγει την εξουσία του Δικαστηρίου να κρίνει μια υπόθεση «ex aequo et bono», αν οι διάδικοι συμφωνούν σ' αυτό.

Κεφάλαιο 3 : Διαδικασία

Άρθρο 39.- 1. Οι επίσημες γλώσσες του Δικαστηρίου θα είναι η γαλλική και η αγγλική. Αν οι διάδικοι συμφωνούν να εκδικαστεί η υπόθεση στα γαλλικά, η απόφαση θα εκδίδεται στα γαλλικά. Αν οι διάδικοι συμφωνούν να εκδικαστεί η υπόθεση στα αγγλικά, η απόφαση θα εκδίδεται στα αγγλικά.

2. Αν δεν υπάρξει συμφωνία για τη γλώσσα που θα χρησιμοποιηθεί κάθε διάδικος μπορεί, κατά την ακροαματική διαδικασία, να χρησιμοποιεί τη γλώσσα που προτιμά. Η απόφαση του Δι-

καστηρίου θα εκδίδεται στα γαλλικά και στα αγγλικά. Σ' αυτή την περίπτωση το Δικαστήριο θα ορίζει, συγχρόνως, ποιο από τα δύο κείμενα θα θεωρείται αυθεντικό.

3. Το Δικαστήριο θα επιτρέπει σε οποιονδήποτε διάδικο, ύστερα από αίτησή του, να χρησιμοποιεί άλλη γλώσσα, εκτός από τα γαλλικά και τα αγγλικά.

Άρθρο 40.- 1. Οι υποθέσεις έρχονται στο Δικαστήριο, κατά τις περιστάσεις, είτε με την κοινοποίηση του συνυποσχετικού είτε με γραπτή αίτηση που απευθύνεται στο Γραμματέα. Και στις δύο περιπτώσεις πρέπει να δηλώνονται το αντικείμενο της διαφοράς και οι διάδικοι.

2. Ο Γραμματέας θα κοινοποιεί αμέσως την αίτηση σε όλους τους ενδιαφερόμενους.

3. Θα ενημερώνει επίσης τα μέλη των Ηνωμένων Εθνών μέσω του Γενικού Γραμματέα καθώς και κάθε άλλο κράτος που έχει το δικαίωμα να παρίσταται στο Δικαστήριο.

Άρθρο 41.- 1. Το Δικαστήριο θα έχει την εξουσία να υποδεικνύει, αν κρίνει ότι το απαιτούν οι περιστάσεις, τα προσωρινά μέτρα που θα έπρεπε να ληφθούν για να διαφυλαχθούν τα δικαιώματα του κάθε διαδίκου.

2. Όσπου να εκδοθεί η οριστική απόφαση, οι διάδικοι και το Συμβούλιο Ασφαλείας πρέπει να ειδοποιούνται αμέσως για τα μέτρα που υποδεικνύονται.

Άρθρο 42.- 1. Οι διάδικοι θα εκπροσωπούνται από πληρεξουσίους.

2. Μπορούν να έχουν τη βοήθεια συμβούλων ή δικηγόρων στη δίκη.

3. Οι πληρεξούσιοι, οι σύμβουλοι και οι δικηγόροι των διαδίκων θα έχουν στο Δικαστήριο τα πλεονεκτήματα και τα προνόμια που είναι αναγκαία για την ανεξάρτητη άσκηση των καθηκόντων τους.

Άρθρο 43.- 1. Η διαδικασία είναι γραπτή και προφορική.

2. Η γραπτή διαδικασία θα περιλαμβάνει την κοινοποίηση, στο Δικαστήριο και στους διαδίκους, υπομνημάτων, αντί-υπομνημάτων και, αν είναι ανάγκη, αντικρούσεων, καθώς και όλων των δικαιολογητικών και αποδεικτικών εγγράφων.

3. Αυτές οι κοινοποιήσεις θα γίνονται μέσω του Γραμματέα, με τη σειρά και μέσα στις προθεσμίες που ορίζονται από το Δικαστήριο.

4. Επικυρωμένο αντίγραφο κάθε αποδεικτικού εγγράφου που θα προσκομίζεται από ένα διάδικο πρέπει να κοινοποιείται στον άλλο διάδικο.

5. Η προφορική διαδικασία θα περιλαμβάνει την ακρόαση, εκ μέρους του Δικαστηρίου, μαρτύρων, εμπειρογνομόνων, πληρεξουσίων, συμβούλων και δικηγόρων.

Άρθρο 44.- 1. Για κάθε κοινοποίηση σε άλλα πρόσωπα, εκτός από τους πληρεξουσίους, τους συμβούλους και τους δικηγόρους, το Δικαστήριο θα απευθύνεται αμέσως στην κυβέρνηση του κράτους του οποίου το έδαφος πρέπει να κοινοποιηθεί το έγγραφο.

2. Η ίδια διάταξη θα εφαρμόζεται όσες φορές πρέπει να γίνουν ενέργειες για την επί τόπου διαπίστωση αποδεικτικών στοιχείων.

Άρθρο 45.- Τη συζήτηση θα τη διευθύνει ο Πρόεδρος ή, αν αυτός δεν μπορεί να προεδρεύσει, ο Αντιπρόεδρος. Αν και οι δύο τους εμποδίζονται, θα προεδρεύει ο αρχαιότερος από τους παρόντες δικαστές.

Άρθρο 46.- Η ακροαματική διαδικασία θα είναι δημόσια, εκτός αν το Δικαστήριο αποφασίσει διαφορετικά ή οι διάδικοι ζητήσουν να μη γίνει δεκτό το κοινό.

Άρθρο 47. - 1. Από κάθε εξέταση θα κρατούνται πρακτικά, τα οποία θα υπογράφονται από το Γραμματέα και τον Πρόεδρο.

2. Μόνο αυτά τα πρακτικά θα είναι αυθεντικά.

Άρθρο 48.- Το Δικαστήριο θα εκδίδει αποφάσεις για τη διεξαγωγή της δίκης, θα ορίζει τους τύπους και τις προθεσμίες μέσα στις οποίες κάθε διάδικος πρέπει να εκθέτει τα επιχειρήματά του και θα ρυθμίζει ό,τι έχει σχέση με τη διεξαγωγή των αποδείξεων.

Άρθρο 49.- Το Δικαστήριο μπορεί, πριν ακόμα αρχίσει η ακροαματική διαδικασία, να ζητά από τους πληρεξουσίους να προσκομίσουν αποδεικτικά έγγραφα ή να δώσουν εξηγήσεις. Κάθε άρνηση πρέπει να σημειώνεται.

Άρθρο 50.- Το Δικαστήριο μπορεί οποιαδήποτε στιγμή να αναθέτει τη διεξαγωγή έρευνας ή πραγματογνωμοσύνη σε οποιοδήποτε πρόσωπο, σώμα, γραφείο, επιτροπή ή άλλον οργανισμό της εκλογής του.

Άρθρο 51. - Κατά τη διάρκεια της ακροαματικής διαδικασίας, μπορούν να υποβάλλονται στους μάρτυρες και στους εμπειρογνώμονες σχετικές ερωτήσεις, σύμφωνα με τους όρους που θα έχει θέσει το Δικαστήριο στο δικονομικό κανονισμό που αναφέρεται στο άρθρο 30.

Άρθρο 52. - Αφού το Δικαστήριο θα έχει δεχτεί τις αποδείξεις και τις μαρτυρικές καταθέσεις μέσα στην προθεσμία που θα έχει ορίσει γι' αυτόν το σκοπό, μπορεί να μη δεχτεί την κατάθεση άλλων προφορικών ή γραπτών αποδεικτικών στοιχείων που ένας από τους διαδίκους θα επιθυμούσε να προσκομίσει, εκτός αν ο άλλος διάδικος συγκατατεθεί.

Άρθρο 53.- 1. Όσες φορές ένας από τους διαδίκους δεν εμφανίζεται στο Δικαστήριο ή δεν υπερασπίζει την υπόθεσή του, ο άλλος διάδικος μπορεί να ζητά από το Δικαστήριο να αποφανθεί ευνοϊκά για την απαίτησή του.

2. Το Δικαστήριο πρέπει, πριν αποφασίσει, να βεβαιωθεί όχι μόνο ότι είναι αρμόδιο, σύμφωνα με τα άρθρα 36 και 37, αλλά επίσης και ότι η απαίτηση θεμελιώνεται ουσιαστικά και νομικά.

Άρθρο 54. - 1. Όταν, υπό τον έλεγχο του Δικαστηρίου, οι πληρεξούσιοι, οι σύμβουλοι και οι δικηγόροι θα έχουν συμπληρώσει την εκ μέρους τους ανάπτυξη της υποθέσεως, ο Πρόεδρος θα κηρύσσει τη λήξη της συζητήσεως.

2. Το Δικαστήριο θα αποσύρεται για διάσκεψη.

3. Οι διασκέψεις του Δικαστηρίου πρέπει να είναι και να παραμένουν μυστικές.

Άρθρο 55.- 1. Οι αποφάσεις του Δικαστηρίου θα λαμβάνονται με πλειοψηφία των παρόντων δικαστών.

2. Σε περίπτωση ισοψηφίας, θα υπερισχύει η ψήφος του Προέδρου ή του δικαστή που τον αναπληρώνει.

Άρθρο 56. - 1. Η απόφαση θα είναι αιτιολογημένη.

2. Θα περιέχει τα ονόματα των δικαστών που θα έχουν πάρει μέρος στην έκδοσή της.

Άρθρο 57. - Αν είτε ολόκληρη η απόφαση είτε ένα μέρος της δεν εκφράζει την ομόφωνη γνώμη των δικαστών, κάθε δικαστής θα έχει το δικαίωμα να διατυπώσει χωριστή γνώμη.

Άρθρο 58.- Η απόφαση θα υπογράφεται από τον Πρόεδρο και από το Γραμματέα. Θα διαβιβάζεται σε δημόσια συνεδρίαση, αφού θα έχουν ειδοποιηθεί οι πληρεξούσιοι.

Άρθρο 59.- Η απόφαση του Δικαστηρίου δε θα είναι υποχρεωτική παρά μόνο μεταξύ των διαδίκων και σχετικά με την υπόθεση που εκδικάστηκε.

Άρθρο 60.- Η απόφαση είναι οριστική και ανέκκλητη. Σε περίπτωση διαφωνίας σχετικά με την έννοια ή την έκταση εφαρμογής της, το Δικαστήριο θα ερμηνεύει την απόφαση ύστερα από αίτηση οποιουδήποτε από τους διαδίκους.

Άρθρο 61.- 1. Για την αναθεώρηση αποφάσεως μπορεί να υποβληθεί αίτηση μόνο όταν αυτή βασίζεται στην ανακάλυψη γεγονότος που από τη φύση του να αποτελεί αποφασιστικό παράγοντα για τη δίκη και που ήταν, τον καιρό που εκδόθηκε η απόφαση, άγνωστο στο Δικαστήριο, καθώς και στο διάδικο που ζητά αναθεώρηση, με την προϋπόθεση, πάντοτε, ότι αυτή η άγνοια δεν οφειλόταν σε αμέλεια.

2. Η διαδικασία της αναθεωρήσεως θα αρχίζει με απόφαση του Δικαστηρίου, που θα διαπιστώνει ρητά την ύπαρξη του νέου γεγονότος, αναγνωρίζοντας ότι ο χαρακτήρας του είναι τέτοιος, ώστε εξαιτίας του η υπόθεση να επιδέχεται αναθεώρηση, και δηλώνοντας ότι η αίτηση έγινε δεκτή γι' αυτόν το λόγο.

3. Το Δικαστήριο μπορεί, προτού δεχτεί να προχωρήσει στη διαδικασία της αναθεωρήσεως, να ζητήσει από τα πριν συμμόρφωση με τους όρους της αποφάσεως.

4. Η αίτηση για αναθεώρηση πρέπει να υποβληθεί το αργότερο μέσα σε έξι μήνες από την ανακάλυψη νέου γεγονότος.

5. Καμιά αίτηση για αναθεώρηση δε θα γίνεται δεκτή, αν περάσουν δέκα χρόνια από την ημερομηνία εκδόσεως της αποφάσεως.

Άρθρο 62.- 1. Αν ένα κράτος κρίνει ότι, σε μια υπόθεση, έχει έννομο συμφέρον που μπορεί να θιγεί από την απόφαση που θα εκδοθεί, μπορεί να υποβάλει αίτημα στο Δικαστήριο για να του επιτραπεί να παρέμβει στη δίκη.

2. Το Δικαστήριο θα αποφασίζει για το αίτημα αυτό.

Άρθρο 63. - 1. Όσες φορές πρόκειται για την ερμηνεία συμβάσεως την οποία έχουν υπογράψει και άλλα κράτη εκτός από τους διαδίκους, ο Γραμματέας πρέπει να ειδοποιεί αμέσως όλα αυτά τα κράτη.

2. Καθένα από τα κράτη αυτά έχει το δικαίωμα να παρέμβει στη δίκη. Αλλά, αν κάνει χρήση αυτού του δικαιώματος, η ερμηνεία που θα δώσει η απόφαση θα είναι εξίσου υποχρεωτική και για το κράτος αυτό.

Άρθρο 64.- Κάθε κράτος πρέπει να πληρώνει τα δικαστικά έξοδα που του αναλογούν, εκτός αν το Δικαστήριο αποφασίσει διαφορετικά.

Κεφάλαιο 4: Γνωμοδοτήσεις

Άρθρο 65. - 1. Το Δικαστήριο μπορεί να γνωμοδοτεί για νομικά ζητήματα ύστερα από αίτη-

ση οποιουδήποτε σώματος που θα έχει εξουσιοδοτηθεί από το Χάρτη των Ηνωμένων Εθνών ή που, σύμφωνα με τις διατάξεις του Χάρτη αυτού, θα έχει το δικαίωμα να ζητήσει γνωμοδότηση.

2. Τα θέματα για τα οποία θα ζητείται γνωμοδότηση του Δικαστηρίου θα εισάγονται στο Δικαστήριο με αίτηση που θα περιλαμβάνει ακριβή έκθεση του θέματος για το οποίο θα ζητείται η γνωμοδότηση και θα συνοδεύεται από όλα τα έγγραφα που μπορούν να φωτίσουν την υπόθεση.

Άρθρο 66.- 1. Ο Γραμματέας θα ανακοινώνει αμέσως την αίτηση για γνωμοδότηση σε όλα τα κράτη που θα έχουν το δικαίωμα να παρίστανται στο Δικαστήριο.

2. Ο Γραμματέας θα ειδοποιεί επίσης, με ειδική και απευθείας ανακοίνωση, τα κράτη που δικαιούνται να παρίστανται στο Δικαστήριο ή τους διεθνείς οργανισμούς που, κατά την κρίση του Δικαστηρίου ή, αν το Δικαστήριο δε συνεδριάζει, κατά την κρίση του Προέδρου, είναι πιθανό να μπορούν να δώσουν πληροφορίες για το θέμα, ότι το Δικαστήριο θα είναι διατεθειμένο να δεχτεί, σε προθεσμία που θα ορίζεται από τον Πρόεδρο, γραπτές δηλώσεις, ή να ακούσει, σε δημόσια συνεδρίαση που θα γίνει γι' αυτόν το σκοπό, προφορικές δηλώσεις που θα σχετίζονται με το ζήτημα.

3. Αν ένα κράτος που δικαιούται να παρίσταται στο Δικαστήριο δεν έχει λάβει την ειδική ανακοίνωση που αναφέρεται στην παράγραφο 2 αυτού του άρθρου, το κράτος αυτό μπορεί να ζητήσει να υποβάλει γραπτή δήλωση ή να εκθέσει προφορικά τις απόψεις του. Το Δικαστήριο θα αποφασίσει σχετικά.

4. Σε κράτη και οργανισμούς που θα έχουν κάνει γραπτές ή προφορικές δηλώσεις ή και τα δύο θα επιτραπεί να αντικρούσουν τις δηλώσεις που θα γίνουν από άλλα κράτη ή οργανισμούς. Η μορφή και η έκταση της αντίκρουσης καθώς και η προθεσμία μέσα στην οποία θα γίνει θα αποφασίζονται για κάθε ειδική περίπτωση από το Δικαστήριο ή, αν αυτό δεν συνεδριάζει, από τον Πρόεδρο. Γι' αυτόν το σκοπό, ο Γραμματέας θα κοινοποιεί εγκαίρως τις γραπτές δηλώσεις στα κράτη και τους οργανισμούς που θα έχουν υποβάλει παρόμοιες δηλώσεις.

Άρθρο 67. - Το Δικαστήριο θα απαγγέλλει τις γνωμοδοτήσεις του σε δημόσια συνεδρίαση, αφού θα έχει ειδοποιήσει το Γενικό Γραμματέα και τους αντιπροσώπους των μελών των Ηνωμένων Εθνών, και άλλων κρατών και των διεθνών οργανισμών που θα ενδιαφέρονται άμεσα.

Άρθρο 68. - Στην άσκηση του γνωμοδοτικού του έργου το Δικαστήριο θα οδηγείται και από τις διατάξεις του Καταστατικού αυτού οι οποίες εφαρμόζονται σε αμφισβητούμενες περιπτώσεις, στην έκταση που το Δικαστήριο θα κρίνει ότι μπορούν να εφαρμοστούν.

Κεφάλαιο 5 : Τροποποιήσεις

Άρθρο 69.- Τροποποιήσεις του Καταστατικού αυτού θα γίνονται με την ίδια διαδικασία που προβλέπεται για το Χάρτη των Ηνωμένων Εθνών, εκτός αν προβλέπουν διαφορετικά διατάξεις τις οποίες μπορεί να υιοθετήσει η Γενική Συνέλευση, με πρόταση του Συμβουλίου Ασφαλείας, σχετικά με τη συμμετοχή σ' αυτή τη διαδικασία κρατών που έχουν αποδεχτεί το Καταστατικό αυτό, αλλά δεν είναι μέλη των Ηνωμένων Εθνών.

Άρθρο 70.- Το Δικαστήριο θα έχει εξουσία να προτείνει τις τροποποιήσεις που θα κρίνει αναγκαίο να γίνουν στο Καταστατικό αυτό με γραπτή ανακοίνωση στο Γενικό Γραμματέα, για να εξεταστούν σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 69.